

Wnioskodawczyni Monika Pytlok we wniosku z dnia 11 kwietnia 2016 roku wniosła do Sądu Rejonowego w Tychach o podział majątku wspólnego jej oraz jej byłego męża – uczestnika postępowania Tadeusza Pytloka. Jako jedyny składnik majątku wspólnego stron wskazała lokal mieszkalny położony w Tychach przy ul. Miłej 2/8, dla którego Sąd Rejonowy w Tychach prowadzi księgę wieczystą o numerze KL1T/00023456/3, a którego wartość określiła na 200.000 złotych. Jako sposób podziału majątku zaproponowała jego przyznanie na własność uczestnikowi postępowania z obowiązkiem spłaty na jej rzecz w kwocie 100.000 złotych. W uzasadnieniu wniosku podniosła, że jej małżeństwo z uczestnikiem postępowania zostało rozwiązane wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 30 listopada 2015 roku. Ponadto podała, że w przedmiotowym lokalu mieszkalnym zamieszkuje jej były mąż, co przemawia, w jej ocenie, za przyznaniem mu mieszkania na własność z obowiązkiem spłaty na jej rzecz.

Zarządzeniem z dnia 20 kwietnia 2016 roku SSR Ildefons Robótka wyznaczył termin rozprawy na dzień 29 kwietnia 2016 roku, polecając wezwać na nią wnioskodawczynię oraz uczestnika postępowania. Temu ostatniemu polecił doręczyć odpis wniosku z zobowiązaniem do złożenia odpowiedzi na wniosek **w terminie 7 dni** pod rygorem pominięcia zarzutów.

Komentarz [m1]: Naruszenie art. 207 § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Wnioskodawczyni wezwanie na rozprawę otrzymała w dniu 21 kwietnia 2016 roku, zaś uczestnik postępowania w dniu **28 kwietnia 2016 roku** w godzinach porannych.

Komentarz [m2]: Naruszenie art. 149 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Na rozprawie w dniu 29 kwietnia 2013 roku przed Sądem Rejonowym w Zabrze stawiała się wnioskodawczyni oraz uczestnik postępowania wraz z pełnomocnikiem r. pr. Miltonem Urbańskim.

Wnioskodawczyni podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Pełnomocnik uczestnika postępowania przychylił się do wniosku wnioskodawczyni o podział majątku wspólnego stron poprzez przyznanie mieszkania na własność jego klientowi, przy czym wniósł o orzeczenie, że wnioskodawczyni nie przysługuje jakakolwiek spłata pieniężna. Zakwestionował bowiem wartość mieszkania, która, według niego, w dobie bessy na rynku nieruchomości nie przekracza kwoty 100.000 złotych. Na okoliczność ustalenia wartości mieszkania stron wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu szacowania nieruchomości. Ponadto podniósł, że jego klient poniósł nakłady na majątek wspólny stron ze swojego majątku osobistego w kwocie 100.000 złotych. Wyremontował on bowiem ten lokal po jego zakupie przez strony od Miasta Tychy w Zabrze, wydając na ten cel kwotę 100.000 złotych otrzymaną jako darowizna gotówką od swojej nieżyjącej już matki Lucyny Mąki. Na powyższą okoliczność zawnioskował o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka Czesławy Polniok – swojej siostry, która mieszkała wraz z ich matką do dnia jej śmierci.

W odpowiedzi na stanowisko uczestnika postępowania wnioskodawczyni złożyła do akt sprawy zaświadczenie z PKO BP S.A. w Warszawie z dnia 29 kwietnia 2016 roku, z którego treści wynikało, że w dniu następnym po dniu nabycia przez strony mieszkania zlikwidowała swoją „panieńską” książeczkę mieszkaniową uzyskując z tego tytułu kwotę 50.000,00 złotych, które to pieniądze cyt. „...wpakowała w remont mieszkania...”.

W odpowiedzi na powyższe uczestnik postępowania podniósł, że wnioskodawczyni faktycznie zlikwidowała przedmiotową książeczkę, ale za całość uzyskanej z tego tytułu kwoty przeznaczyła na wyjazd do luksusowej kliniki medycyny estetycznej wraz ze swoją serdeczną przyjaciółką Malwiną Uszycką, w trakcie którego to wyjazdu obie panie poddały się zabiegowi powiększenia biustu. Końcowy rachunek za pobyt w placówce i oba w/w zabiegi w całości zapłaciła wnioskodawczyni. Na powyższą okoliczność zawniioskował o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka Malwiny Uszyckiej.

Sąd po wysłuchaniu powyższych stanowisk wydał do protokołu rozprawy postanowienie następującej treści:

„Sąd postanowił:

1. oddalić wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego zakresu szacowania nieruchomości,
2. oddalić wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka Czesławy Polniok,
3. oddalić wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka Malwiny Uszyckiej.”

Następnie Sąd w trybie art. 304 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. przesłuchał wnioskodawczynię pomijając dowód z zeznań uczestnika postępowania. Tę ostatnią kwestię Sąd uzasadnił tym, iż cyt. „...zeznania uczestnika postępowania nie wniosłyby do sprawy i tak nic nowego...”. Po odczytaniu zeznań wnioskodawczyni Sąd zamknął rozprawę i ogłosił, że postanowienie kończące postępowanie w sprawie zostanie wydane w dniu 06 maja 2016 roku.

Po wywołaniu sprawy w dniu 06 maja 2016 roku Sąd ponownie odroczył ogłoszenie postanowienia kończącego postępowanie w sprawie tym razem do dnia 09 maja 2016 roku.

W dniu 09 maja 2016 roku Sąd Rejonowy w Zabrzu wydał postanowienie, którego sentencja brzmiała:

„postanawia:

1. ustalić, że w skład majątku wspólnego wnioskodawczyni Monika Pytlok i uczestnika postępowania Tadeusza Pytloka, wynikającego z faktu zawarcia przez nich związku małżeńskiego przed Urzędem Stanu Cywilnego w Mikołowie w dniu 10 listopada 1984 roku, rozwiązanego wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 30 listopada 2015 roku, wchodzi lokal mieszkalny położony w Tychach przy ul. Miłej 2/8, dla którego Sąd Rejonowy w Tychach prowadzi księgę wieczystą o numerze KL1T/00023456/3 o wartości 200.000 złotych
2. dokonać podziału majątku opisanego w punkcie 1 poprzez skierowanie go do sprzedaży w Biurze Pośrednictwa Nieruchomości „Lokus” w Bieruniu, z zobowiązaniem tego ostatniego do podziału uzyskanej kwoty w częściach równych pomiędzy stronami po odliczeniu prowizji własnej;
3. zasądzić od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczyni kwotę 1.000,00 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania w sprawie”.

Komentarz [m3]: Naruszenie art. 227 w zw. z art. 233 i art. 13 § 2 k.p.c.

Komentarz [m4]: Naruszenie art. 227 w zw. z art. 233 i art. 13 § 2 k.p.c.

Komentarz [m5]: Naruszenie art. 227 w zw. z art. 233 i art. 13 § 2 k.p.c.

Komentarz [m6]: Naruszenie art. 302 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Komentarz [m7]: Naruszenie art. 224 § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Komentarz [m8]: Naruszenie art.326 § 1 k.p.c.

Komentarz [m9]: Zarzut materialno prawny – naruszenie art. 212 § 2 k.c.

Komentarz [m10]: Naruszenie art. 520 § 1 k.p.c.

Na wniosek pełnomocnika uczestnika postępowania Sąd sporządził uzasadnienie przedmiotowego postanowienia, w którym stwierdził m. in., iż sędzia referent przeczytał ostatnio kilka artykułów naukowych dotyczących problematyki wyceny nieruchomości. Uzyskana z nich wiedza pozwala ustalić z dużym prawdopodobieństwem wartość mieszkania stron, wobec czego zbytecznym jest powoływanie biegłego na tę okoliczność. Sąd stwierdził ponadto, że dopuszczenie dowodu z zeznań świadka Czesławy Polniok – siostry uczestnika postępowania, stanowiłoby naruszenie zasady równouprawnienia stron, wobec jej koligacji rodzinnych ze stroną niniejszego postępowania. Wreszcie, w zakresie oddalenia wniosku o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka Malwiny Uszyckiej, uznał Sąd, iż cyt. „...niedorzecznym byłoby zasponsorowanie zabiegu powiększenia biustu nawet bliskiej przyjaciółce...”, wobec czego uwzględnienie wniosku prowadziłoby jedynie do przewlekłości postępowania.

POLECENIE

Zastępuje Pan/i uczestnika postępowania. Pana/i zadaniem jest sporządzenie apelacji lub opinii o niecelowości jej wnoszenia. W treści kazusu zostało przy tym opisane co najmniej 10 uchybień Sądu (zarówno formalno-, jak i materialno-prawnych). Jest Pan/i zobowiązany/a do wskazania w treści apelacji (opinii) co najmniej 10 takich uchybień wraz ze sformułowaniem na ich podstawie zarzutu ze wskazaniem jego podstawy prawnej (względnie wskazaniem samej jego podstawy prawnej w sytuacji, gdy Pan/i uznał/a wniesienie apelacji za nieuzasadnione). Uchybienia te należy wskazać w w/w ilości bez względu na ich wagę procesową (np. nawet w sytuacji, gdyby jedno z nich skutkowało nieważnością postępowania, okoliczność ta nie zwalnia Zdającego od konieczności wskazania pozostałych; podobnie, jeśli ich wystąpienie ostatecznie nie wpłynęło na treść orzeczenia; nie zmienia to jednak podstawowej zasady, że wszystkie uchybienia należy podnosić w interesie swojego mocodawcy). Podjęcie błędnej decyzji, co kwestii sporządzenia apelacji lub opinii o niecelowości jej wnoszenia, skutkuje przy tym oceną niedostateczną, niezależnie od spełnienia przez Zdającego pozostałych wymogów.